

[H. P. Johansen.]

Venstre — „ulovlig Omgang med Kirkens Midler“. Altsaa herinde paa Rigsdagen er Venstre med til at give Kirkeminister Dahl Tilladelse til at bruge netop de Midler, som der tales om her, men naar man kommer ud paa Vælgermøderne, rejser man voldsom Kritik, saa kalder man det ulovlig Omgang med Kirkens Midler og taler altsaa ikke om den Tilladelse, man selv har været med til at give.

Jeg synes, der er Grund til at spørge den ærede Ordfører, om han billiger, at Kirkens Forhold bruges paa denne Maade til partipolitisk Agitation, netop de Forhold, som Venstre har været med til at henvise til det kirkelige Udvalg.

Jeg spurgte i Gaar den ærede Ordfører, hvorledes denne Fremgangsmaade skulde begrundes. Den ærede Ordfører svarede nu i Dag med at nævne noget fra Byretten, han svarede altsaa efter den Receipt, han selv jonglerede med i Gaar: Goddag Mand — Økseskaft. Jeg vil endnu en Gang stille det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, hvordan det skal begrundes, at Venstre herinde henviser disse Spørgsmaal til det kirkelige Udvalg, men, inden det kirkelige Udvalg har afgivet Betænkning, bruger dem til Agitation paa den Maade, som Tilfældet er. Jeg vil gerne have et Svar paa det Spørgsmaal af den ærede Ordfører.

Formanden: Jeg maa bede om, at der ikke finder saa megen Passiar Sted i Salen.

S. Rasmussen: Jeg synes, at den Forhandling, vi har faaet om disse Forhold, er kommet lovlig langt ud, naar der her skal omtales baade Vælgermøder og meget andet, og jeg skal derfor ikke paa nogen Maade deltage i denne Del af Diskussionen.

Ingen kan være i Tvivl om Det konservative Folkepartis Stilling til Kirkens Forhold over for Staten. Vi har Gang paa Gang sagt, at Grundlovens § 3 efter vor Opfattelse berettiger Kirken til Støtte fra Staten. Den Lovgivning, vi har faaet angaaende Tiendeafløsning, Præstelønninger og Afløsning af Grundbyrder m. v., har medført, at den Kirke, som før kunde hvile i sig selv, ikke længere kan det. Hvis den havde beholdt de Midler, den oprindelig havde, men som ved Lovgivningsmagtens Bestemmelser er gaaet andetsteds hen, vilde den ogsaa i Dag have kunnet hvile i sig selv. Allerede i 1919, da det første Skridt blev gjort til Indførelse af Kirkeskat, var jeg

meget betænkelig derved. Saa vidt jeg husker, udtalte jeg allerede dengang Frygt for, at Kirkeskatten, som dengang var meget lille i Forhold til, hvad den er nu, kunde blive en Pind til Folkekirkens Ligkiste. Det mener jeg fremdeles. Hvorledes Kirkeskatten i Aarenes Løb er vokset, hvorledes de forskellige Ministre i Tidens Løb har handlet, skal jeg ikke blande mig i, men en Kendsgerning er det, at Kirkeskatten er svulmet ganske betydeligt op og blevet følelig for mange, saa følelig, at der kan være Fare for, at det tynde Baand, der knytter en stor Del af den danske Befolkning til Folkekirken, et Baand, som vi fra vor Side ønsker bevaret, vil blive sprængt.

Ministeren udtalte, at han ikke kunde tage imod den af mig stillede Dagsorden, hvori Ministeren opfordres til at paase, at de kirkelige Reservemidler administreres i Overensstemmelse med deres Formaal. Ministeren kan ikke benægte, at Reservemidlerne er benyttet, det er tydeligt bevist af den ærede Ordfører for Forespørgerne (Rytter), Midlerne er ikke i Behold som af Ministeren hævdet. Jeg ved godt, at man ikke skal tale saa meget om de 3½ Mill. Kr., men Ministeren maa dog vide, at mange af de Reservemidler, som ogsaa hører med til Kirkens Midler, er forbrugt, saa at der kun er en lille Smule tilbage af dem. Ministeren udtalte i Dag, at han ikke havde gjort sig skyldig i nogen ulovlig Disposition. Det kan godt være, men jeg vil alligevel gøre opmærksom paa, at af Reserve- og Administrationsfonden er der, efter at den nuværende Kirkeminister er kommet til, brugt 140 000 Kr. (*Kirkeministeren* [Johs. Hansen]: Ja, det var gamle Løfter), og det har denne Minister Ansvaret for. Den højtærede Minister har endvidere i sin Tale i Dag sagt god for den Maade, hvorpaa den tidligere Kirkeminister, Pastor Dahl, har administreret. Dette kan vi ikke være med til. Ganske vist er Midlerne benyttet til kirkelige Formaal, men ikke til det Formaal, hvortil de skulde benyttes. Dette er bevist ganske tydeligt i Dag af den ærede Ordfører for Forespørgerne. Vi vil derfor værge os imod, at Reservemidlerne i Fremtiden benyttes til andre Formaal end de engang vedtagne.

Kirkeministeren vendte sig imod min Udtalelse i Gaar om, at det var Kirken, der understøttede Staten. Gennem mange Aar har det været Tradition, at der paa de aarlige Finanslove stilledes et Beløb til Raadighed, dels til Nybygninger, dels til Vedligeholdelse af ældre Kirker. Bortset